

מ"ת 32622/08/17 - מדינת ישראל נגד יאסר קבועה, עלי קבועה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 ינואר 2018

מ"ת 32622-08-17 מדינת ישראל נ' קבועה(עציר)

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
נגד
המשיבים
1. יאסר קבועה (עציר)
2. עלי קבועה

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד דודי ענבר

ב"כ המשיבים עו"ד אבו אלקיעאן

המשיב 1 הובא באמצעות שב"ס

המשיב 2 התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר של המבקשת בעניינם של המשיבים.

באשר ל־משיב 1 - מבוקש מעצרו עד תום ההליכים וחילוט ערבויותיו, ובאשר ל־משיב 2 (אביו של המשיב 1) - את חילוט מלוא הערבות צד ג' עליה חתם, כתנאי לשחרורו של משיב 1.

2. כנגד המשיב 1 הוגש כתב אישום, ביחד עם אחר (וביחד: "השניים"), ובצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בגין עבירת ה־צֶתָה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.8.17 הגיעו השניים אל תחנת אוטובוס סמוך לצומת "ירקונים".

השניים ניגשו לשדה קוצים המצוי בשולי הכביש סמוך לתחנה וסמוך למרכז קניות "ירקונים", ואז החליט המשיב להצית את השדה.

המשיב הוציא מצית שהיה ברשותו, הצית באמצעותה את השדה, ואש אחזה בו. כתוצאה ממעשיו נגרמה שריפה בשדה ומכבי אש שהוזעקו למקום כיבו את האש.

4. ביום **9.8.17** נעצר המשיב 1, ומעצרו הוארך פעמיים בהחלטותיו של בימ"ש השלום בפתח תקווה.

ביום **14.8.17** הורה בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' הש' אדקנו סבחת- חיימוביץ), במ"י 24600-08-17, על שחרורו לחלופת מעצר בית מלא בפיקוח אביו, נקבעו ערבות עצמית וערבות צד ג' ע"ס 10,000 ₪ כל אחת, והפקדה במזומן ע"ס 5,000 ₪ (להלן: "החלטת השחרור").

עוד ביום **14.8.17** דחה בימ"ש זה (כב' הש' קובו), בעמ"י 30361-08-17, את הערר על החלטת השחרור.

ביום **16.8.17** הוגש כתב האישום הנוכחי כנגד המשיב והתבקש מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים, ולחילופין- הותרת תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת השחרור, על כנם.

ביום **31.10.17** הסכים ב"כ המשיב כי זה יוותר באותם תנאים מגבילים עד לתום ההליכים.

ביום **23.11.17** הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות בעניינם של המשיבים, לאחר שהמשיב 1 הפר את תנאי שחרורו בשתי הזדמנויות.

5. אביו של המשיב, ששימש מפקח יחיד בנסיבות אלה וצורף לבקשה כמשיב 2, העיד בבית המשפט במעמד הדיון כי המשיב הסתובב בערד ובתל אביב שהוא לא היה בבית אלא בעבודה, כפי שהיה ידוע לדבריו לבית המשפט, ובבית נכחו אימו של המשיב ואחיו.

6. מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי משיב 1 הפר בשתי הזדמנויות את התנאים המגבילים בהם הוא שוהה, כאשר מתסקירי המבחן עולה העיסוק המוגבר במין, וההפרה השנייה ארעה שעה שהוא נסע בתחבורה ציבורית לת"א כשהוא אמור לשהות בכסיפה בדרום, ניסה לכייס את העוברים והשבים, ומעדותו בחקירה במשטרה מתברר שהוא בכלל לא נמצא בפיקוח.

הגם והתיק בדבר החשד להצעות מיניות של המשיב 1, כמפורט בהפרה הראשונה - נסגר, ואין מידע באשר לתיק בדבר החשד לכייסות בהפרה השנייה - מדובר במי שיצא כברת דרך מביתו, תוך הפרת תנאי שחרורו, והתנהגות לא מקובלת.

אביו, שאמור לפקח עליו 24/7, כפי שהתחייב במעצר הימים - יוצא לעבודה מבלי שישגיח עליו.

המפקח עצמו בחקירתו במשטרה אומר שהוא יוצא לעבודה מידי יום, משאיר את המשיב בפיקוח אשתו, כאשר

הוא סבור שמותר לו לצאת לעבודה.

בפרוטוקול הדיון בעניינו של המשיב 1 ציין ב"כ בשם המפקח כי הוא מתחייב לפקח עליו 24/7 והוא מודע לכך שהוא צריך לפקח עליו במעצר בית מלא.

גם המשיב וגם המפקח זלזלו בהוראת ביהמ"ש, ועל כן יש להורות על מעצרו של משיב 1 עד תום ההליכים, ולחלט את הערבויות הכספיות כאקט הרתעתי.

באשר למפקחים המוצעים - **אמו של המשיב** - משמשת כמעין משתפת פעולה עם אי ציות להחלטות ביהמ"ש, במובן זה שהיא ידעה שרק בעלה הוא זה שאמור לפקח על המשיב, ובכל זאת לכאורה היא זו שפיקחה עליו.

גם בפעמים שהייתה אמורה להשגיח עליו - היא לא עשתה זאת, שכן הוא הגיע לת"א וגם לערד.

גם היא הביעה זלזול בוטה, לאור העובדה כי היא מכירה את האירוע ויודעת שהפיקוח הוטל על האבא ולא עליה.

בנסיבות אלה קיימת עילת מעצר עצמאית, אך המשיב אף הוכיח שאינו ראוי לאמון ביהמ"ש, אינו עובר את המשוכה הראשונה לבחינת שחרורו, ואין גורמי תמיכה שיכולים להבטיח ולאין את המסוכנות ממנו.

בנוסף, מדובר במי שהואשם בכתב אישום חמור של הצתה.

מדובר במשיב שלא ניתן לתת בו כל אמון, הוא הפר בשתי הזדמנויות את התנאים המגבילים, ובשים לב לטיב ההפירה - יציאה מהבית ללא פיקוח, פעם אחת לתל אביב ופעם נוספת לערד.

לא מדובר בהפרות תמימות של מי שיצא לגינה מחוץ לבית, אלא במי שיצא כברת דרך מביתו בשתי פעמים נפרדות, ופעל בצורה בלתי מקובלת.

קמה עילת מעצר עצמאית, והוא לא עובר את המשוכה הראשונה המאפשרת תנאים מגבילים, בלי קשר לטיב החלופה המוצע כיום.

המשיב 1 שוחרר בשלב מעצר הימים, ביהמ"ש נתן באביו של המשיב אמון גדול כמפקח, והורה על שחרורו, אפילו ללא קבלת תסקיר, למרות שעסקינן בעבירת הצתה.

אביו של המשיב זלזל באופן בוטה באמון שנתן לו ביהמ"ש, וכשל כישלון חרוץ בתפקידו.

הקושי היה ידוע. המפקח הוא מורה בבית הספר, וידע כי בעת פתיחת שנת הלימודים ייווצר קושי שיש לקחת אותו בחשבון.

מאז ועד היום הוארכו התנאים במלואם בהסכמת ב"כ המשיב, כאשר קושי זה לא הועלה אף לא פעם אחת בפני ביהמ"ש או בפני המבקשת.

הוגשו מספר תסקירים מדאיגים מאוד המלמדים על תמונה מורכבת.

בתסקיר האחרון שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו וגם לא בא בהמלצה טיפולית.

הוא התרשם כי המשיב משתף באינפורמציה חלקית וקונקרטית, שולל נזקקות טיפולית, חסר מודעות וחסר הבנה, מבוצר בעמדתו, לא משתף פעולה באבחון ולכן לא ניתן לשלבו בטיפול.

ביחס למפקחים, שירות המבחן התרשם מגישה מצמצמת וממזערת ביחס לקשיים, באופן כללי ולמישור המיני בפרט.

הוריו של המשיב התקשו לפקח באופן רציף ושללו נזקקות לטיפול, וניכרה נסיגה בעמדתם הדואגת. עד כה התקשו להוות גורם ממתן ומציב גבול ויתקשו גם בעתיד.

לגבי בן הדוד - התרשם השירות כי הוא מודע באופן מצומצם וחלקי לקשיים, ואינו מהווה גורם בעל השפעה סמכותית.

ממכלול הנתונים עולה, כי מדובר במשיב שמקומו מאחורי סורג וברית.

בכל הנוגע לחילוט ערבויות-יש לחלט את מלוא הערבויות. המפקח ידע שהוא אמור לפקח 24/7. הוא ידע שיש קשיים, הקשיים לא מנעו ממנו להצהיר כי מוכן לפקח. הקשיים לא הוצהרו בפני ביהמ"ש מעולם, להיפך, הוצהר כי התנאים יוארכו.

כשיש כשל בתפקוד המפקחים אין להפוך את הערבויות לאות מתה שעה שיש הפרה ביוזעין, ובנסיבות בהן האבא הלך לעבודה והמשיב נתפס במקום רחוק מהבית, ולא מדובר במשיב ש"חמק לו מבין הידיים".

אשר על כן, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים ולחלט את מלוא הערבויות.

7. מטיעוני ב"כ המשיב 1 עולה מנגד - כי יש להורות על שחרורו.

מדובר בהפרה מינורית, אך יש הסכמה לחילוט חלק מסכום הערבות.

הבקשה לא מאוזנת. מדובר במשיב שהוגש נגדו כתב אישום בעבירת הצתה והוא שוחרר.

התקבלו בעניינו שני תסקירים, לאחר שסוכם עם המבקשת כי המשיב יופנה לקבלת תסקיר על מנת לבדוק טיפול מהותי בעניינו.

אסור להחזיק את המשיב מאחורי סורג ובריה כי זה עלול לדרדר ולהרע את מצבו מאוד.

המפקחים לא עשו מלאכתם נאמנה ועל כן יש באפשרותו להציע חלופה אחרת או עיבוי החלופה הקיימת - אמו לא שימשה כמפקחת והיא מבקשת עכשיו להירתם לעזרתו 24/7, ויחד איתה יהיה עוד מפקח.

לא הוגן כי בשל אי הבנה מסוימת הנובעת מתרבותם של המשיב ומשפחתו, כי יהיה בכך לסכל את ההליך הטיפולי שעליו לעבור.

המשמעות של החזרתו אל מאחורי סורג ובריה היא קטיעת ההליך.

המשיב אמנם אינו קטין אך לא מזמן התבגר וכתב האישום שהוגש נגדו, והמסוכנות ממנו - היא בגין מקרה ספציפי ויחיד.

הוא שוחרר באוגוסט, ואין טענה שהוא חזר לבצע עבירות דומות לכתב האישום.

ככל הנראה הוא הפר את מעצר הבית ללא עבירות נלוות בהקשר של המסוכנות הנטענת בכתב האישום. הפרות מסוג זה, מבלי להקל בהן ראש, הן הפרות אליהן המדינה מתייחסת בסלחנות ולא אצה להגיש בקשות לעיון חוזר, ולא פעם הפרו נאשמים תנאי שחרור כאשר המדינה הסתפקה באזהרה.

המשיב שוחרר במעצר הימים, הוגש ערר - שנדחה, ולאחר מכן הוגש כתב אישום, הוסכם על תנאי השחרור וכן הוגש תסקיר שירות המבחן.

ההפרה במקרה הראשון המיוחס לו לא רלבנטית לעניין המסוכנות נשוא ההליך הפלילי, ומעלה בעיה בתחום המיני הנוגעת למשיב.

בפגישה בקשר לתיק העיקרי ההסכמה היא כי יישלח לתסקיר במסגרת המעצר כדי לראות אם אפשר לקדם הליכים טיפוליים שבסופו של יום יוכלו לסייע בסיום התיק העיקרי.

כעת - מוצעת חלופת מעצר בבית הוריו, בפיקוח אביו ושני מפקחים נוספים - דודיו של המשיב. **האב** הינו מורה, אדם נורמטיבי שנקלע לסיטואציה הזו. המשפחה במצוקה, וטרם המעצר פנו לפסיכיאטר ופסיכולוג בבקשה לטיפול והכוונה.

על **האמא** לא מוטלת חובה כזו או אחרת, ולא ניתן להאשימה בדבר.

ההורים המפקחים דיברו עם שירות המבחן בפתיחות, ולכן במפגש אחרון הם שיתפו פחות. הצמצום הוא לא בגלל שלא מבינים שיש בעיה או בגלל שהם סבורים שאין צורך טיפולי, ההיפך הוא הנכון, בגלל שפחדו מההשלכות.

המשפחה רוצה לקבל טיפול, אבל כנראה לא מצאה נקודת איזון מול שירות המבחן.

בנסיבות אלה, מדובר במשיב צעיר, על סף הקטינות, ללא עבר פלילי ומעורבות בעבירה אחת ויחידה.

מהתסקיר עולה כי יש להשאיר אותו במעצר לא בגלל מעשיו, אלא מסוכנות הנובעת מבעיה מינית שמצריכה טיפול.

מצבה הכלכלי של המשפחה לא טוב. מדובר באנשים טובים קשי יום, עם הרבה רצון טוב שרוצים לסייע, חילוט ערבויות הוא גבוה מבחינתם, ואף לא ישרת את האינטרס הציבורי שבמתן טיפול למשיב.

משיב 2 הבין כי יפקח על המשיב למספר ימים ולא הבין כי מדובר בתקופה ניכרת כשלקח על עצמו את אחריות הפיקוח.

לאור כל האמור, אין מקום להארכת מעצר או לחילוט ערבויות, ויש לשחרר את המשיב בתנאים.

דין והחלטה

8.

אין מחלוקת בדבר עצם העובדה כי המשיב הפר בשתי הזדמנויות את תנאי שחרורו - כמפורט בבקשה דהיום:

בהפרה הראשונה, ביום **1.10.17** בשעה 20:30 שהה המשיב בערד ונסע באוטובוס לכיוון באר שבע, כשבמהלך הנסיעה הציע הצעות מיניות לאחד הנוסעים ולנהג האוטובוס (התיק בדבר ההצעות המיניות - נסגר).

בהפרה שניה, ביום **21.11.17** בשעה 10:29 שהה המשיב במסוף ארלוזורוב בתל אביב ונצפה כשהוא נכנס לרציפים בלי לשלם, ונצמד לאנשים כדי לכייס אותם (לא הובא מידע באשר לחשד לכייסות).

הפרות אלה התרחשו שעה שעל המשיב היה לשהות במעצר בית מלא בפזורה, כסייפה, בפיקוח אביו (משיב 2).

עוד עולה מהבקשה, כמו גם מדו"ח הפעולה וחקירותיהם של המשיבים במשטרה תחת אזהרה שצורפו אליה, כי המשיב הודה שביום 21.11.17 נותר לבדו בבית ביום האמור, ולאחר שחש שעמום, יצא לכיוון תל אביב באמצעות תחבורה ציבורית.

עוד הודה המשיב כי משיב 2 אינו נמצא עמו כל שעות היממה כמתחייב מתנאי השחרור, הואיל ובשעות הבוקר נוהג משיב 2 לצאת לעבודה.

משיב 2, מצדו נחקר אף הוא באזהרה במשטרה ואישר כי יצא לעבודתו במועד האמור, בשעות הבוקר, ושב לביתו רק סמוך לשעה 15:00. בשעות הערב הבחין כי המשיב אינו בבית ויצא לכיוון תחנת המשטרה, אך טרם הגעתו - התבקש לבוא לחקירה.

משיב 2 ציין כי אמו של המשיב נשארת עמו באופן תדיר בשעות הבוקר, כשהוא יוצא לעבודה, למרות שאינה מפקחת.

בנסיבות אלה, נחלקו הצדדים בנוגע לנפקותן של הפרות אלה, האם יש בהן כדי לחייב את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, או שמא ניתן להותירו בתנאים מגבילים.

ככלל, לא ייטה בית משפט לתת אמון בנאשם שהפר את תנאי שחרורו, כשחומרת ההפרה נמדדת על פי מספר שיקולים, ובכללם - מספר ההפרות, האם מדובר בהפרה חד פעמית או שיטתית, האם להפרה נלוו עבירות נוספות, חומרת האישומים המיוחסים לנאשם, והמסוכנות הנשקפת מפניו (בש"פ 6747/13 אור דורני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 8.1.14)).

מן הכלל אל הפרט

ייאמר כבר כעת כי בחינת הפרמטרים הנ"ל מעלים כי דינו של המשיב אחת היא- למעצר מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

לא זו בלבד שכתב האישום מייחס למשיב עבירה חמורה מאוד של הצתה, המסכנת את ביטחון הציבור ורכושו, אלא שלמקרא התסקירים בעניינו מצטיירת ועולה תמונה מטרידה ומדאיגה מאוד של משיב **בעל התנהגות בעייתית הן בתחום הפירומניה והן בתחום המיני, שבעת הנוכחית אינו מקבל כל טיפול פסיכולוגי ו/או תרופתי למצבו.**

במצב דברים זה נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה, שרק מתחדדת נוכח הפרותיו את תנאי שחרורו.

מהתסקירים בעניינו של המשיב עולה כי הינו בן 18, רווק, השווה בתנאי מעצר בית כחמישה חודשים, בבית הוריו בכסייפה.

בהיותו כבן 14 היה מעורב בתאונת דרכים, במהלכה נפגע בראשו ובבטנו, ומאז חווה פחדים כמו גם בדחף בלתי נשלט לגעת ולהדליק אש.

מהערכה דיאגנוסטית שנערכה בעניינו באוגוסט 2017 עלה כי הופנה לאבחון ע"י הוריו בשל בעיות התנהגות, ומההערכה עלה כי הוא בעל דחפים מיניים בהם מתקשה לשלוט ושעומדים ברקע להתנהגותו המינית החריגה.

עוד התרשם השירות כי המשיב בעל רמת אינטליגנציה גבולית שאינו ממש מודע למתרחש עמו, בעל יכולת שיפוט נמוכה, שזקוק להשגחה ולתמיכה, ומגלה חוסר הסתגלות למסגרות ולכללים.

הגם שקיים בוחן מציאות תקין, הרי שמתאפיין בדפוסי חשיבה שאינם מותאמים לגילו וסימנים להפרעת אישיות.

השירות העריך כי נוכח נטייתו של המשיב להתנהגויות פיזיות ופורצות גבולות של סמכות שלא דיווח בתחילה, כמו גם הוריו, אודות התנהלותו הבעייתית בתחום המיני בחייו, בעל דחפים מיניים מוגברים והתנהלות בעייתית בתחום המיני -קיים רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק.

הערכת השירות היא כי התנהלות חייו בלתי תקינה לרבות בתחום המיני - ומכך נגזרים מצבי סיכון עתידיים אפשריים ונדרשת התערבות טיפולית בתחום המיני שתסייע לו בהתמודדות.

מבחינה מעמיקה של השירות את הבעייתיות בהתנהגותו בתחום המיני עלה כי מדובר בתמונה מדאיגה של אדם בעל עיסוק מחשבתי והתנהגותי מוגבר בתחום המין ומתקשה לשלוט בדחפיו אלה ולתפקד בתחומי החיים באופן ממוקד ויצרני ואין ביכולת השירות לשלול מצבי סיכון אפשריים כלפי הסובבים אותו.

בנוסף, מגיל 14 חש כאמור בדחף לאחוז ולהדליק אש ואף שרף בעבר נייר במהלך לימודיו בבי"ס, כשדחף זה קיים מאז ועד היום, וההערכה היא כי בבסיס דחף זה עומדים דחפים מיניים בהם מתקשה לשלוט.

יוער כי השירות התרשם כי האב מודע באופן חלקי להתנהלותו הבעייתית של המשיב בתחום המיני, ניכר כי מתקשה להתמודד עימם, ונוטה למסך אותם ולצמצם מעוצמתם, תוך התעלמות ממצבי סיכון שעלולים לנבוע מכך.

הגם שבתחילה לא המליץ השירות על שינוי בתנאים המגבילים בהם שוהה כיום, הרי שבתסקיר האחרון **שינה השירות ממסקנתו והמליץ על מעצרו של המשיב, כשאין בידו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.**

טיב ההפרות

עסקינן בשתי הפרות הנוגעות ל**מיקומו** של המשיב, עת יצא ממקום מעצר הבית בבית הוריו בכסיפה והרחיק לכת לערד ותל אביב, ערים הומות אדם, בשעות הבוקר והערב, כשההפרה הראשונה לוותה בהתנהגות בעייתית בתחום המיני, וההפרה השנייה לוותה בהתנהגות בעייתית בתחום הרכושי (אם כי לא הובאו ראיות להתנהגות זו).

הפרה נוספת נוגעת לפיקוח בעניינו של המשיב, שעה שאף בעת ששהה במקום מעצר הבית היה זה באופן תדיר ללא פיקוחו של משיב 2, בניגוד לתנאים המגבילים.

מעיון בפרוטוקול הדיון של החלטת השחרור בעניינו של המשיב, כמו גם בתסקירים ובחקירתו במשטרה, עולה כי משיב 2 היה מודע היטב למצופה ממנו כמפקח יחיד בעניינו של המשיב, ובכלל זה- היותו מודע לעובדה כי רק הוא חתם ערבות צד ג' בעניינו, בניגוד לאמו של המשיב.

צודקת המבקשת בטענותיה לפיהם בשום שלב לא נשמעה כל טענה מצד המשיבים או מי מטעמם בדבר קושי בשמירה על תנאי השחרור, זאת חרף העובדה שבקשות לשינוי מקום מעצר בית או גורמי פיקוח מוגשים כדבר שבשגרה לבתי המשפט.

הגם שמדובר במשיב 1 - שהינו צעיר על סף הקטניות, ללא עבר פלילי - אין בכך כדי לאזן את שיקולים

הפועלים לחובתו בנסיבות אלה, ובכלל זה -חומרת ההפרות, תדירותן, חומרתן של כתב האישום, והמסוכנות המשמעותית הנשקפת ממנו לציבור.

בנסיבות אלה, זלזלו המשיבים בהזדמנות שנתן להם בימ"ש, הפרו את האמון שניתן בהם, ועשו דין לעצמם בכל הנוגע לתנאי שחרורו של המשיב 1 - כל זאת לאורך תקופה לא מבוטלת של מספר חודשים, ומבלי שעשו כל ניסיון לפעול בהתאם לדרכים המקובלות במישור זה.

על כן כעת לא מצאתי מקום לתת אמון נוסף במשיב, או במי מטעמו.

יתרה מכך, נוכח חומרת מצבו של המשיב כנ"ל, חומרת ההפרות, וחומרת כתב האישום, השתכנעתי כי קיים אינטרס ציבורי ממשי במעצרו מאחורי סורג ובריה על אתר.

החלופה המוצעת

למען הסר ספק יובהר כי בבחינת חלופה אלטרנטיבית שהוצעה ע"י המשיב לפיה ישהה במעצר בית מלא, בפיקוחם של אמו ובן דודו, **לא מצא אותם השירות כמפקחים ראויים המתאימים לתפקיד הפיקוח.**

מהתסקיר עולה כי האם שללה נזקקותו לטיפול, ניכרה נסיגה בעמדתה הדואגת, וההתרשמות היא מגישה מצמצמת וממזערת ביחס למגוון קשייו של המשיב בכלל ובמישור המיני בפרט, זאת בפער לממצאי האבחון שנערך לו ולממצאי ההערכה הפסיכודיאגנוסטית שערכו לו ביוזמתם כנ"ל, ובלט כי הוריו מתקשים להתמודד עם מצבו, והתקשו להוות עבורו גורמים ממתנים ומציבי גבול.

גם ביחס למפקח המוצע התרשם השירות כי מודע באופן חלקי בלבד ומצומצם לקשיי ושל המשיב ולמצבו ותופס אותו כבחור חיובי ללא בעיות מיוחדות ומתקשה להתייחס לגורמי הסיכון הקשורים בהתנהלותו, כמו גם ההערכה כי אינו מהווה גורם בעל השפעה סמכותית על המשיב.

חילוט ערבויות

בכל הנוגע לחילוט הערבויות, הרי שתנאי ערבות והפקדה כספית נועדו להבטיח כי במקרה של הפרה הם ימומשו במלואם או בחלקם לאוצר המדינה, והכל בהתאם לחומרת ההפרה בהתאם לפרמטרים שלעיל.

נקבע בפסיקה כי מידת חומרת ההפרה תשתקף בגובה הסכום שיחולט (בש"פ 6747/13 אור **דורני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 2.3.10)).

בבש"פ 8626/04 **סמואל צו'סקין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 10.10.04) התייחס בימ"ש העליון להפרות מצד נאשם שעניין שתי יציאות ממקום הפיקוח - האחת לבית הוריו והשנייה לצורך שיטוט ברחובות- כהפרה בוטה המחייבת החמרה בהיקף מימוש הערבויות, ואף אישר חילוט של למעלה מחצי מפיקדון הנאשם

(הגם ששם יוחסה לנאשם עבירת רצח). וכך מובא שם -

"המציאות הראתה כי העורר, לא רק שהפר את תנאי מעצר הבית פעם אחת בעוברו מבית אחותו לבית הוריו - מקום לגביו נקבע כי הוא אינו יכול לשמש חלופה נאותה - אלא הגדיל לעשות בכך שעזב בלא רשות את בית הוריו ונמצא מסתובב ברחובות העיר בלא טעם מוצדק. הפרה בוטה זו של תנאי השחרור בלא הצדק סביר מחייבת החמרה בהיקף מימושן של ערבויות השחרור, כדי שלא תיהפכנה, חלילה, לאמצעי השקול לאות מתה, ולכלי שמשמעותו הינה תיאורטית בלבד."

דברים אלה נכונים, בשינויים המחויבים, מכוח קל וחומר בענייננו - שעה שמדובר בשתי הפרות, בהן התרחק המשיב מרחק ניכר ממקום מעצר הבית, ללא פיקוח, בהן לוו הפרות אלו במעשים חריגים, ותוך מגע עם עוברי אורח, וכן בהפרה נוספת שעניינה שהייה במעצר הבית ללא פיקוח.

9. לאור כל האמור, ובשים לב לטענות הצדדים ולחומרת ההפרות, איכותן ומספרן, לצד המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, האינטרס הציבורי וסכום הערבויות, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ולגבי הערבויות - לחלט את מחציתן: ₪ 2,500 מסך ₪ 5,000 במזומן, מחצית מהערבויות הנותרות - העצמית וצד ג', בהתאמה.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ח, 24/01/2018, במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת